

12 Απριλίου 2021

Μία «κατά φαντασίαν ασθενής» εθίστηκε στην Google και προσπάθησε να δώσει τέλος στη ζωή της

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά \(κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα\) / Υγεία και ιατρικά θέματα](#)



Μία μητέρα δύο παιδιών προσπάθησε να δώσει τέλος στη ζωή της λόγω του καταστροφικού εθισμού που είχε στο να «γκουγκλάρει» συμπτώματα υγείας.



Μία αρκετά παράδοξη περίπτωση εθισμού έγινε γνωστή στη Βρετανία, με μία 28χρονη να εθίζεται στην... Google, καθώς έψαχνε συνέχεια στη δημοφιλή μηχανή αναζήτησης για συμπτώματα και ασθένειες που θεωρούσε πως αντιμετώπιζε στην υγεία της.

Η Cherelle Farrugia, από το Κάρντιφ της Ουαλίας θα μπορούσε να περνά έως και οκτώ ώρες την ημέρα ψάχνοντας στο Διαδίκτυο για διάφορες ιατρικές διαγνώσεις.

Η 28χρονη ανέφερε πως όποτε αισθανόταν κάποιον ήπιο πόνο (όπως πονοκέφαλο ή κοιλόπονο) πανικοβαλλόταν και ήταν πεπεισμένη ότι υπέφερε από απειλητικές για τη ζωή της ασθένειες.

Ο εθισμός της έγινε τόσο άσχημος που η οικογένειά της πήρε το τηλέφωνό της και άλλαξε τους κωδικούς πρόσβασης στους υπολογιστές της, χωρίς όμως ουσιαστικό αποτέλεσμα.

Οι ανησυχίες της Cherelle δεν ησύχασαν και η διαρκής αναζήτηση για ασθένειες άρχισε να της προκαλεί επιληπτικές κρίσεις προτού επιχειρήσει να αυτοκτονήσει μόλις έξι ημέρες μετά τη γέννηση του γιου της.

Η Cherelle είπε ότι είχε υποφέρει στο παρελθόν από προβλήματα ψυχικής υγείας, αλλά το ξεκίνημα αυτής της εμμονής της συνέπεσε με τη γέννηση της κόρης της Willow πριν από τρία χρόνια. «Είχα πάντα προβλήματα με την ψυχική μου υγεία, αλλά η γέννηση του πρώτου παιδιού μου το έκανε να «σκάσει» προς τα έξω. Πάντα

ήμουν αγχωτική, και όχι μόνο για την υγεία μου, αλλά νομίζω ότι μόλις έγινα μητέρα μου έγινε εμμονική η ευθύνη του «ω Θεέ μου, πρέπει να μείνω ζωντανή». Είδα τη μαμά μου να χάνει τη μητέρα της και αυτό με έκανε να αποκτήσω εμμονή πως πρέπει να είμαι πάντα κοντά στα παιδιά μου».

«Αφού γέννησα την Willow, το πρώτο μου παιδί, νομίζω ότι περίπου δύο εβδομάδες μετά την γέννα, βρήκα έναν πρησμένο λεμφαδένα στη βουβωνική μου χώρα. Αποφάσισα να το ψάξω στην Google, κάτι που δεν είχα κάνει ποτέ -στο παρελθόν απλά θα τηλεφωνούσα στον γιατρό. Εκεί ήταν κυριολεκτικά όπου έκανα το πρώτο μου θανάσιμο λάθος.

«Θυμάμαι ότι εκείνη την ημέρα «γκούγκλαρα» για έξι ώρες χωρίς σταματημό ενώ ταυτόχρονα θήλαζα, απλά διάβαζα, διάβαζα, διάβαζα και τελικά έπεισα τον εαυτό μου ότι είχα λέμφωμα. Αυτή ήταν η αρχή. Για περίπου τρεις μήνες δεν ήμουν καθόλου καλά ψυχολογικά».

«Ήμουν πεπεισμένη ότι είχα λέμφωμα, έκανα πολλές ακτινογραφίες και εξετάσεις, πλήρωσα πάρα πολλά λεφτά για να ελέγξω αυτό το πράγμα και όλοι είπαν «όχι, είσαι εντάξει». Εγώ δεν τους πίστεψα και άρχισα να γράφω γράμματα στην κόρη μου και να δημιουργώ άλμπουμ φωτογραφιών γιατί πραγματικά πίστευα την αυταπάτη μου».

«Θεωρώ πως είμαι έξυπνη και μορφωμένη, αλλά όταν πρόκειται για την υγεία μου η λογική πάει περίπατο. Αισθανόμουν σα να έχω εγκλωβιστεί σε ένα τούνελ όπου δεν υπήρχε διαφυγή και μπορούσα να εστιάζω μόνο σε ένα πράγμα, δεν υπήρχε χώρος για οτιδήποτε άλλο, ανεξάρτητα από το τι λένε οι γιατροί».

Η Cherelle έψαχνε τη μια ασθένεια μετά την άλλη, μαζί με τα συμπτώματα, τις θεραπείες, τα ποσοστά επιβίωσης και οποιεσδήποτε άλλες πληροφορίες θα μπορούσε να βρει. «Θα γκούγκλαρα σε κάθε ευκαιρία που μπορούσα. Ντρέπομαι που το λέω, αλλά θα αγνοούσα άλλα πράγματα, το πλύσιμο δεν θα γινόταν, τα πιάτα δεν θα πλένονταν γιατί στο μυαλό μου προτεραιότητα ήταν να προσπαθήσω να καταλάβω τι πήγαινε λάθος σε μένα αφού κανένας δεν με πίστευε».

«Ίσως μία στις 100 φορές να διαβάσεις κάτι που σε ηρεμεί, αλλά δεν το αφήνεις εκεί, δεν σταματάς, διαβάζεις όλο και περισσότερο. Κάθε φορά ήξερα ότι η Google δεν θα με βοηθούσε πραγματικά, αλλά λόγω αυτής της αμυδρής ελπίδας συνέχιζα να το κάνω».

«Αφού πρώτα πίστευα ότι έπασχα από λέμφωμα, τελικά το άφησα και κατέληξα πως ήταν καρκίνος του μαστού. Έχω ψάξει σχεδόν κάθε καρκίνο, ακόμη και αυτούς που είναι απίθανο να συμβούν σε γυναίκες της ηλικίας μου, όπως καρκίνος του

παγκρέατος, νευρολογικές ασθένειες, σπάνιες ασθένειες, σπάνιες λοιμώξεις».

«Όποιο σύμπτωμα είχα τότε, θα το έψαχνα στην Google και θα με έπειθα ότι πάσχω από κάποια σοβαρή ασθένεια. Θα έλεγα ψέματα πως πάω στον επάνω όροφο για μπάνιο και θα ήμουν εκεί για περίπου δύο ώρες και θα γκούγκλαρα. Σε ένα iPhone μπορείς να δεις πόσο χρόνο έχεις ξοδέψει εκεί και στη χειρότερη μου θα ήταν οκτώ, εννέα ώρες την ημέρα».

«Αυτό συνέχισε για μερικούς μήνες έως ότου η οικογένειά μου αποφάσισε πως πρέπει να παρέμβει κι έτσι μου πήραν το τηλέφωνο. Μπορεί να ήμουν 26 χρονών γυναίκα και μητέρα, αλλά μου πήραν το κινητό, άλλαξαν τον κωδικό πρόσβασης στα δικά τους τηλέφωνα όπως και στο λάπτοπ. Μια μέρα ήμουν τόσο απελπισμένη που περπάτησα μέχρι τη βιβλιοθήκη για να έχω πρόσβαση στην Google. Ήταν σαν να στερείς το αλκοόλ από έναν αλκοολικό, έτρεμα, πάθαινα κρίσεις πανικού».

Σιγά σιγά φάνηκε πως άρχιζε να νιώθει καλύτερα, αλλά όταν έμεινε έγκυος με τον γιο της τον River, το άγχος της Cherelle άρχισε να αυξάνεται και πάλι λόγω επιπλοκών στην υγεία που οι γιατροί δεν μπορούσαν να διερευνήσουν σωστά μέχρι τη γέννηση του μωρού.

Εκείνη πείστηκε ότι είχε όγκο ή ανεύρυσμα στον εγκέφαλο, παρά το γεγονός ότι το αγγειογράφημα τελικά έδειξε το αντίθετο.

Η Cherelle υπέφερε επίσης από επιληπτικές κρίσεις λόγω υπερβολικού στρες. «Ένωσα πραγματικά πολύ άσχημα αυτή την περίοδο, σε σημείο να πηγαίνω στο νοσοκομείο κάθε μέρα. Δεν μπορούσα καθόλου να λειτουργήσω».

«Μόλις γεννήθηκε ο γιος μου, όταν ήταν μόλις έξι ημερών, προσπάθησα να δώσω τέλος στη ζωή μου. Ήμουν πεπεισμένη ότι (το ανεύρυσμα) ήταν εκεί, ήμουν πεπεισμένη ότι θα με σκότωνε και γι' αυτό αποφάσισα ότι δεν ήθελα η οικογένειά μου να με βρει νεκρή κάποια στιγμή στο πάτωμα».

Τον τελευταίο χρόνο, η Cherelle με τη βοήθεια της συμβουλευτικής και την προσοχή από ομάδες στήριξης άρχισε να πηγαίνει καλύτερα και κατάφερε να αφήσει πίσω της την Google. «Είμαι καλά για περίπου ένα χρόνο τώρα. Νομίζω ότι το να φτάσω στον πάτο και μέχρι την αυτοκτονία, ίσως να ήταν το καλύτερο πράγμα που θα μπορούσε να μου συμβεί».

«Αυτό που με τρομάζει περισσότερο τώρα, περισσότερο από οποιαδήποτε ασθένεια, είναι το να επιστρέψω σε αυτή την κατάσταση. Βρήκα αυτή τη δύναμη που δεν ήξερα ότι είχα. Μόλις είπα «αρκετά, ως εδώ!», σταμάτησα να γκούγκλαρω. Πλέον αν νιώσω κάποια στιγμή πως δεν πάω καλά, αντί να καταφύγω

στην Google, μιλάω σε ανθρώπους. Αντιμετωπίζω πλέον τον εαυτό μου με μεγάλη φροντίδα, πηγαίνω σε καθημερινές βόλτες, τρώω καλύτερα, φροντίζω να κοιμάμαι αρκετά ή όσο μπορώ όταν έχεις δύο μικρά παιδιά!»

Στο πλαίσιο αυτού του δύσκολου ταξιδιού, η Cherelle ξεκίνησε ένα «ηλεκτρονικό ημερολόγιο» για να σημειώνει τις σκέψεις και τα συναισθήματά της. Έκτοτε, ξεκίνησε ένα κανάλι στο YouTube που έχει χιλιάδες views, όπου μοιράζεται τις εμπειρίες της με το άγχος της υγείας και μιλά σε άλλους σχετικά με τη διαχείριση των προκλήσεων στην ψυχική τους υγεία.

ΠΗΓΗ: [Reader.gr](https://www.reader.gr)